

Boodschap van paus Benedictus XVI ter gelegenheid van Wereldmissiedag 2009

“De volken wandelen bij haar licht” (Apk 21,24)

Op deze zondag, die gewijd is aan de missies, wend ik mij op de eerste plaats tot u, broeders in het bisschoppelijk en priesterlijke ambt, en vervolgens tot u broeders en zusters van het gehele volk Gods, om eenieder aan te sporen in zichzelf het bewustzijn te doen herleven van de missionaire zending van Christus om “alle volkeren tot leerlingen” (Mt 28,19) te maken, in het voetspoor van de heilige Paulus, de apostel der volkeren.

“De volken wandelen bij haar licht” (Apk 21,24). Doel van de zending van de Kerk is inderdaad om met het licht van het evangelie alle volkeren te verlichten op hun historische weg naar God, opdat zij in Hem hun volle realisering en hun vervulling zullen vinden. Wij moeten het verlangen en de passie voelen om alle volkeren te verlichten met het licht van Christus dat straalt vanaf het gelaat van de Kerk, opdat allen zich verzamelen in de ene mensenfamilie onder het liefdevolle vaderschap van God.

Het is in dit perspectief dat de leerlingen van Christus overal ter wereld werkzaam zijn, zich inspannen, zuchten onder de last van het lijden en hun leven geven. Wij willen opnieuw met kracht bevestigen hetgeen meer dan eens is gezegd door mijn vereerde voorgangers: de Kerk handelt niet om haar macht uit te breiden of haar heerschappij te bevestigen, maar om aan alle mensen Christus te brengen, de redding van de wereld. Wij vragen niets anders dan dat wij ons ten dienste stellen van de mensheid, en vooral voor het meest lijdende en gemargi-

naliseerde deel, omdat we geloven dat “de inspanning om het evangelie aan de mensen van onze tijd te verkondigen... zonder twijfel een dienst is die niet alleen wordt bewezen aan de christengemeenschap, maar aan heel de mensheid” (*Evangelii nuntuandi*, 1), die “fantastische veroveringen kent, maar die de betekenis verloren lijkt te hebben van de laatste dingen en van het bestaan zelf” (*Redemptoris missio*, 2).

1. *Alle volkeren zijn geroepen tot het heil*

De gehele mensheid heeft in feite de radicale roeping om terug te keren naar de bron, God, de enige in Wie zij haar uiteindelijke vervulling zal vinden door middel van het herstel van alle dingen in Christus. Afdwalingen, verschillen, conflict, vijandschap zullen tot vrede en verzoening komen door middel van het bloed van het Kruis en teruggebracht worden tot de eenheid.

Het nieuwe begin is er al met de verrijzenis en verheerlijking van Christus, die alle dingen tot zich trekt, ze vernieuwt en deel laat hebben aan de eeuwige vreugde van God.

De toekomst van de nieuwe schepping straalt al in onze wereld en ontsteekt ook temidden van tegenstellingen en lijden de hoop op nieuw leven. Het is de zending van de Kerk alle volken met hoop te 'besmetten'. Daarom roept, rechtvaardigt, heiligt en zendt Christus zijn leerlingen om het Rijk Gods te verkondigen, opdat alle volkeren tot volk van God worden. Alleen in het licht van deze zending kan de ware historische weg van de mensheid worden begrepen en verklaard. Deze universele zending moet een fundamenteel en constant element worden van het kerkelijk leven. *Het verkondigen van het evangelie moet voor ons, net als voor de apostel Paulus, een primaire en niet te verwaarlozen taak zijn.*

2. De Kerk als pelgrim

De universele Kerk voelt zich, zonder grenzen en zonder limieten, verantwoordelijk voor de verkondiging van het evangelie ten overstaan van hele volkeren (vgl. *Evangelii nuntiandi*, 53). Zij die vanwege haar roeping kiem is van hoop, moet de dienst van Christus aan de wereld voorzetten. Haar zending en haar dienst beperken zich niet tot de materiële of ook spirituele behoeften die alleen een plaats hebben in het tijdelijke bestaan, maar strekken zich uit tot het transcendente heil dat werkelijkheid wordt in het Rijk van God (vgl. *Evangelii nuntiandi*, 27). Dit Rijk is weliswaar in zijn geheel eschatologisch en niet *van* deze wereld (vgl. *Joh* 18,36), maar vormt *in* deze wereld en haar geschiedenis tegelijk ook een kracht van gerechtigheid, vrede, ware vrijheid en respect voor de waardigheid van iedere mens. De Kerk richt zich op het omvormen van de wereld door de verkondiging van het evangelie van de liefde, "dat steeds opnieuw een duistere wereld verlicht en ons de moed geeft om te leven en te handelen en ... op deze manier het licht van God in deze wereld te laten binnenkomen"

(*Deus caritas est*, 39). Tot het deelnemen aan deze zending en dienst wil ik, ook met deze boodschap, alle leden en instellingen van de Kerk oproepen.

3. *Missio ad gentes*

Het is de zending van de Kerk om alle volkeren tot het heil te roepen dat God heeft bewerkstelligd door middel van zijn vleesgeworden Zoon. Vandaar de noodzaak om de inzet tot verkondiging van het evangelie te vernieuwen, dat desem is van vrijheid en vooruitgang, van broederschap, van eenheid en van vrede (vgl. *Ad gentes*, 8). Ik wil "opnieuw bevestigen dat de opdracht tot evangelisatie van alle mensen de essentiële zending vormt van de Kerk" (*Evangelii nuntiandi*, 14), een taak en een zending die door de omvattende en diepgaande veranderingen van de huidige maatschappij nog dringender noodzakelijk worden. Het eeuwig heil van de personen is in het geding, evenals het doel en de voltooiing van de mensengeschiedenis en van het universum. Bezield en geïnspireerd door de Apostel der volken moeten we ons ervan bewust zijn dat God een talrijk volk heeft in alle steden die ook bezocht werden door de apostelen van vandaag (vgl. *Hnd* 18,10). Want "die belofte geldt u, uw kinderen en allen die verre zijn, zovelen de Heer onze God roepen zal" (*Hnd* 2,39).

De gehele Kerk moet zich inzetten voor de *missio ad gentes*, zolang de heilbrengende heerschappij van Christus niet ten volle is gerealiseerd: "In feite echter zien wij nog niet dat alle dingen aan Hem onderworpen zijn" (*Heb* 2,8).

4. *Geroepen om te evangeliseren, ook met het martelaarschap*

Op deze dag die gewijd is aan de missie denk ik in mijn gebed aan degenen die hun gehele leven uitsluitend hebben gewijd aan

het werk van de evangelisatie. Hierbij wil ik in het bijzonder die lokale Kerken en die vrouwelijke en mannelijke missionarissen noemen die voor de taak staan het Rijk van God te verspreiden in situaties van vervolging, onder allerlei vormen van onderdrukking die gaan van sociale discriminatie tot aan gevangenzetting, marteling en dood. Het zijn er niet weinig die in deze tijd ter dood worden gebracht omwille van zijn 'Naam'. Nog steeds is van een schrikwekkende actualiteit hetgeen mijn vereerde voorganger, paus Johannes Paulus II, heeft geschreven: "De viering van dit jubeljaar heeft voor onze ogen een verrassend schouwspel geopend en laten zien dat onze tijd bijzonder rijk is aan getuigen die op allerlei manieren het evangelie hebben weten te beleven in situaties van vervolging en vijandschap, en die vaak tot het uiterste zijn gegaan door te getuigen met hun bloed" (*Novo millennio ineunte*, 41).

Het deelnemen aan de zending van Christus is inderdaad herkenbaar in de beleving van hen die het evangelie verkondigen en die hetzelfde lot hebben ondergaan als hun Meester. "Herinnert u wat Ik u gezegd heb: een dienaar staat niet boven zijn heer. Als zij Mij vervolgd hebben, zullen ze ook u vervolgen" (*Joh* 15,20). De Kerk gaat dezelfde weg en ondergaat hetzelfde lot als Christus, omdat ze niet handelt op basis van een menselijke logica of rekt op de inzet van macht, maar de weg volgt van het Kruis en zich in kinderlijke gehoorzaamheid aan de Vader tot getuige maakt voor en reisgezel van deze mensheid.

Zowel de antieke Kerken als de Kerken van jongere datum wil ik eraan herinneren dat ze door de Heer zijn geplaatst als zout van de aarde en licht voor de wereld, en dat zij geroepen zijn om Christus te verkondigen, het Licht van de volkeren, tot aan de uit-

einden van de aarde. De *missio ad gentes* dient in hun pastorale plannen de eerste plaats in te nemen.

Naar de Pauselijke Missiewerken gaan mijn dank en aanmoediging uit voor hun onmisbaar werk dat de bezieling en de missionaire vorming van de jongere Kerken zekerstelt, alsook de materiële hulp aan hen. Door middel van deze pauselijke Instituties wordt de gemeenschap tussen de Kerken op een bewonderenswaardige wijze gerealiseerd met een uitwisseling van gaven, in wederzijdse betrokkenheid en in een gemeenschappelijke missionaire planning.

5. Conclusie

Missionaire ijver is steeds een teken geweest van de vitaliteit van onze Kerken (vgl. *Redemptoris missio*, 2). Desalniettemin is het noodzakelijk nog eens te bevestigen dat evangelisatie het werk is van de Geest en dat het niet op de eerste plaats gaat om actie maar om getuigenis en uitstraling van het licht van Christus (vgl. *Redemptoris missio*, 26) door de lokale Kerk die haar vrouwelijke en mannelijke missionarissen uitzendt om zich buiten de eigen grenzen te begeven. Ik vraag daarom aan alle katholieken om tot de heilige Geest de bede te richten dat Hij in de Kerk de ijver mag doen groeien voor de zending tot verspreiding van het Rijk van God en dat Hij de missionarissen en de christelijke gemeenschappen moge ondersteunen die zich in de frontlinie bevinden van deze missie en vaak in vijandige omgevingen verkeren en vervolgd worden.

Tegelijk nodig ik allen uit om een geloofwaardig teken te stellen van gemeenschap tussen de Kerken door middel van economische hulp, vooral op dit crisismoment waarin de mensheid zich bevindt, om de jonge Kerken in de gelegenheid te stellen

de volken te verlichten met het evangelie van de naastenliefde.

Moge de Maagd Maria, zij die de ster is van de nieuwe evangelisatie en die Christus aan de wereld heeft geschonken, ons leiden bij ons missionaire handelen. Zij heeft Hem geplaatst tot licht van de volkeren, opdat Hij het heil moge brengen “tot aan het uiteinde van de aarde” (*Hnd* 13,47).

Aan allen mijn zegen.

Vanuit het Vaticaan, 29 juni 2009

BENEDICTUS PP. XVI

© Copyright 2009 – Libreria Editrice Vaticana / RK Kerkgenootschap in Nederland

Vertaling: drs. L. van den Broek